



ע"פ 56731/07/15 - נתנאל ימיני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 56731-07-15 ימיני נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

המערער	נתנאל ימיני
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

לפני ערעור על חומרת העונש שגזר בית משפט קמא בתיק 5773-06-14 כב' השופטת אוסטפלד נאוי, במסגרתו הורשע המערער בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, בניגוד לסעיף 10(א) 9 לפקודת התעבורה {נוסח חדש} תשכ"א-1961.

נהיגה בזמן פסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה.

שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי {נוסח חדש} תש"ל-1970.

העונש שנגזר : מאסר בפועל בן 10 חודשים ביכויו תקופת המעצר, תוך הפעלת מאסר על תנאי בחופף,

פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 3 שנים.

מאסר על תנאי בן 8 חודשים ל - שלוש שנים.

פסילה על תנאי בת 8 חודשים למשך 3 שנים.

בנימוקי הערעור:

1. בית משפט קמא טעה משלא אימץ עמדת ההגנה להורות על הארכת המאסר על תנאי לתקופה נוספת.

2. בית משפט קמא טעה משלא קיבל המלצת קצין מבחן להאריך המאסר המותנה. מדובר בתסקיר חיובי, המשיבה התחייבה כי במקרה של תסקיר חיובי, תסכים להארכת המאסר המותנה, אך חזרה בה מהסכמתה.



3. המערער היה במסגרת תיק בית משפט קמא, במעצר במשך 4.5 חודשים. היה על בית משפט קמא להסתפק בתקופה זו, ולהאריך המאסר המותנה. ובמיוחד לאור העובדה, כי עם שחרור המערער ממעצר היה המערער נתון במעצר בית מלא למעלה מ- 8 חודשים.

4. המערער הודה, ולקח אחריות על מעשיו, עובדה שלא הובאה בשיקול בית משפט קמא בעת גזירת העונש.

5. המערער אב לשני קטינים בני ארבע ושנתיים, אם לא היה משתחרר מהמעצר היה כבר מסיים ריצוי עונש המאסר.

6. זה המקרה הראוי להארכת המאסר המותנה והטלת של"צ בהיקף של 400 שעות.

טיעוני המשיבה:

1. לא הובטח למערער מאומה, כך עולה מפרוטוקול בית משפט קמא. בא כוחו הקודם של המערער לא טען זאת בבית משפט קמא. התביעה הצהירה כי תשקול הארכת המאסר המותנה באם ימצא תסקיר חיובי, אך אין כזה בנמצא.

2. המערער מעולם לא הוציא רישיון נהיגה כדין. זו הפעם החמישית בה נתפס המערער נוהג. כשהעבירה עצמה בוצעה כחודשיים לאחר שנגזר דינו בתיק קודם.

3. קצין מבחן מציין כי מדובר במי שאינו מודע לבעייתיות, וכי קיים סיכון להישנות העבירה.

לאחר טיעונים לעונש נשלח המערער פעם נוספת לשירות מבחן, עולה מהתסקיר כי המערער שולב בקבוצה פסיכו-חינוכית בשיתוף עם עמותת "אור ירוק" למניעת רצידיזם בעבירות תעבורה. מדובר ב-14 מפגשים חד שבועיים בני שעה וחצי כל מפגש.

התרשמות קצין המבחן הינה מאדם הנוטה להתנהגות פורצת גבולות כפי שבאה לידי ביטוי ביחס הבעייתי שגילה כלפי החוק בתחום התעבורה, ובחזרתיות שבמעורבותו בעבירות דומות, ובשלב זה, המערער מונע מתוך מוטיבציה פנימית לעריכת שינוי בדפוסי. הטלת המאסר תפגע בשיקומו תקטע ההליך הטיפולי ומכאן ההמלצה להארכת המאסר המותנה.

מתוך תיק בית משפט קמא עולה, כי העבירות נשוא ערעור זה בוצעו ביום 22.6.14. חודשיים ויומיים לאחר שנגזר דינו של המערער בבית משפט לתעבורה בתל-אביב, בתיק 3690-04-14 בנוכחותו ונגזרו עליו בין היתר 12 חודשי פסילה בפועל, 6 חודשי פסילה על תנאי ו-10 חודשי מאסר על תנאי שהם ברי הפעלה בתיק זה.

זו הפעם החמישית שהמערער נתפס בנהיגה, בשעה שמעולם לא עמד במבחני הרישוי.



דעתי על העונש הראוי לעבירת נהיגה על ידי בלתי מורשה הבעתי בעפ"ת 25225-03-12 **יבין גייטנס נ' מדינת ישראל**, שם קבעתי כי עבירה של נהיגה על ידי בלתי מורשה מחייבת ענישה מחמירה וכי העונש הראוי, לגם למבצע עבירה זו בפעם הראשונה הינו מאסר בפועל כאשר משך תקופת המאסר יגזר מנסיבות ביצוע העבירה.

צינתי כי העבירה נשוא הערעור בוצעה חודשיים ויומיים לאחר שעמד המערער מול בית משפט בתל אביב והצהיר בפניו כי 5 ימי מעצר שריצה במסגרת אותו תיק הרתיעו אותו והיוו עבירו "נקודת אל חזור" (שם, עמוד 3 לפרוטוקול שורה 25). בית משפט קיבל דברי המערער והסתפק ב- 10 חודשי מאסר על תנאי, ובעונש פסילה בפועל למשך שנה.

ככל הנראה התחייבויות לחוד ומעשים לחוד. הדברים נאמרו בבית המשפט מהשפה ולחוץ. משהשיג המערער את שלו בבית המשפט בתל אביב, ויצא את בית משפט, נעלמו ההבטחות כלא היו מעולם.

בתסקיר שהוגש במסגרת הערעור לא מצאתי נימוק יוצא דופן שיהווה צידוק להארכת המאסר המותנה למערער המבצע עבירה זו בפעם החמישית!!!

עיינתי עיין היטב בגזר הדין, ולא מצאתי כי נפלה בו טעות.

נוכח חומרת העבירות, כמותן, תדירותן, הפסיקה הקיימת, לא ניתן להתערב בעונש. הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדרים, ביום 20.3.16 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן היום, י"ב אדר א' תשע"ו, 21 פברואר 2016, במעמד המערער וב"כ הצדדים.

נגה אהד , שופטת בכירה